

Je ráno, stejný jako každé den,
jen dneska probouzím se s divným pocitem,
že někdo mě v noci tajně navštívil
a z mého těla vlastní "Já" mi odcizil.

Jedním z nich,
jsem jeden z nich,
jedním z nich.

Jsme stroj, jsme prázdný schránky těl,
jsme těla bez duší, bez jasnejch pravidel.
Jsme stroj, nemáme cíl a směr,
jsme ty kdo netuší, že jim život odešel.

Už chápu, tohle nebyl jen zlej sen,
prázdnota bezmozků, už nejsem člověkem.
Už nikdy nebudu stejnej jako dřív,
tak jako nemrtví, já stal se jedním z nich

Jedním z nich,
jsem jeden z nich,
jedním z nich.

Jsme stroj, jsme prázdný schránky těl,
jsme těla bez duší, bez jasnejch pravidel.
Jsme stroj, nemáme cíl a směr,
jsme ty kdo netuší, že jim život odešel.

Je ámen s námi, potácím se ven,
na ulicích stádo v davu, kompromisy jen.
"Co nám všem brání" - láká vnitřní hlas,
"nezůstávej sám sebou, staň se jedním z nás."

Jsme stroj, jsme prázdný schránky těl,
jsme těla bez duší, bez jasnejch pravidel.
Jsme stroj, nemáme cíl a směr,
jsme ty kdo netuší, že jim život odešel.

Jsme stroj, jsme prázdný schránky těl,
jsme těla bez duší, bez jasnejch pravidel.
Jsme stroj, nemáme cíl a směr,
jsme ty kdo netuší, že jim život odešel.